

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

13. Nefanda prolis destructio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

Deum orent, ut illis caueatur. Quamobrem frequentissime, vel ex inuidia amulorum, vel vindicta rivalium, vel odio inimicorum, accidit, ut, sponsi, præsertim tempore nuptiarum, magicis artibus ligentur. Dædalum huic rei inueniendæ fuisse Alastorem, non debet ambigi. Et, præter Doctores, ostendit quotidiana experientia, maleficijs matrimoniorum vsum impediri. Nouit enim nimis diabolus, quibus id fieri modis possit. Quorum quidem complures ab authoribus recensentur. At quid inde? An non tales, eiusmodi permitti malum, potuerunt commereri? An non, si sunt innocentes, vel hac cruce possunt patientiæ coronam consequi? An non sunt Ecclesiæ exorcismi, aut auxilia Sanctorum? Enimuerò, an non impotentia ex maleficio consurgente, si illud sit perpetuum, matrimonia dirimuntur? An non leguntur etiam maleficio soluti, qui penitentia acta iram Dei maleficium permittentis mitigauerunt? Quod si nullum remedium humanum aut diuinum iuuat, patientia iuuat, quæ nullum Christianum sinit maleficia maleficio tollere. Semper enim malum est, mali dæmonis auxilium inuocare. *Non declinetis ad magos, neque ab hariolis aliquid sciscitemini*, ait Deus. Magni res meriti est, potius prole orbari velle, quàm ad illicita remedia currere. Et ipse humani generis hostis, sæpe maleficijs mortales vexat, ut ad maleficia alijs maleficijs abolenda pelliciantur. Honorat enim eum, quisquis ab illo opem flagitat.

S. Thom. 4.
dist. 34. quæst.
vnic. art. 3.
De trinitate lib. 3.
dist. 9. q. 4.
sect. 8.

Sancti 1. 7. de
matrim. d. 94.
n. 8. & seqq.

Leuit. 19.

XIII.

Gen. 38. 7.

Hæ omnes causæ tamen non essent, an non ea Deo sufficeret, quia ipse vitæ author est, & scit, num profuturi sint coniugibus liberi, an eos in calamitatis barathrum acturi? Quàm multis liberi obsunt? Quàm multi, per summum nefas, prolem ipsi intemperantia cibi & potus, astrictione, pharmacis & superstitiosis, alijsque nefandis artibus, impediunt ne concipiatur? Tales sunt, qualis fuit *Her primogenitus Iudæ, nequam in conspectu Domini: & ab eo occisus est.* & qualis fuit Onan frater eius, qui sciens, non sibi nasci filios, introiens ad uxorem fratris sui semen fundebat in terram, ne liberi fratris nomine nascerentur. Et idcirco percussit eum Dominus, quod rem detestabilem faceret. Vbi non solum Hebræi, sed etiam nostri authores consentiunt, tam

Her,

Her, quàm Onan mollitiei & retractus peccato grauissimè, contra naturam generationis, finemque matrimonij, deliquisse; remque, vt scriptura ait, *detestabilem* fecisse; quam, quia, factum perdit, Hebrèi solent cum homicidio comparare. Quam sceleris enormitatem, quia multi coniugum, ob inopiam, liberos euitantium, non satis agnoscunt, meritò Confessarij poenitentibus debent inculcare. Ob hoc crimen Her *occisus est*. Ob hoc flagitium Onam *percussit Dominus*. Vtique per Angelum, malum, quemadmodum per Asmodæum, libidinosos Saræ maritos. Nec sanè vulgari morte sublatis sunt, sed, vt Abu. Tob. 3. 7. lenis animaduertit, terribili plaga, quæ ab irato Deo venisse, palam notaretur. Quod si, illo tam rudi adhuc sæculo contigit, quæ poena manebit eos, qui crimen istud, post tam claram Euangelij lucem, & tam seueram D. Pauli dicentis: *neque molles regnum Dei possidebunt*, sententiam, toties iterant? Heu quantum, hoc scelere, & mundum inquinari, & irritari Deum, vidit, & testata est S. Christina mirabilis? quàm paucos ex hoc coeno emergere, qui diutiùs in eo hæseriat, alij experti sunt? Quantum denique, in æternis flammis, tormentorum isti sibi deliciares thesaurizant? Si hos tales nascituros videat Mundi Gubernator, an non rectè velit potiùs coniuges steriles esse, quàm talium liberorum parentes? quibus vtique melius est non nasci, quàm nasci naturæ euerfores, homines mastigeos, inferni titiones.

Denique vt, diuersis modis, punire mortales Deum posse intelligamus, punit is alios sterilitate, alios ipsa multitudine, liberorum. Hinc, vt sæpe audimus, diuites abundare opibus, sed carere gnatis; ita multos scimus, qui ipsi non habent, quod rodant, & tamen, totos numerant greges filiorum, vxore, singulis annis censum dante. Nimirum vult illos Numen, hac ipsa comedentium copia excitare ad laborem. Non rarò, etiam temerè de alijs cogitantes sic plectit, vt ipsi habeant, quod in alijs vel vituperio, vel sarcasmo dignum esse, censuerunt. Neque enim inuitæ risus ebullijt, aut incogitanti excidit calumnia illi dominæ, quæ poena talionis punita nobilissimæ Welforum, profapia nomen fecit. Irmentrudis Isenbardi Comitis Altorfi

Tob. 3. 7.

1 Cor. 6. 9.

XIV.

Philipp. Camerar. Cons

000 2

vxor,